

Tájékoztatási kötelezettség elmulasztása

MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA

FF/ 118/ 2018

A Magyar Ügyvédi Kamara Másodfokú Fegyelmi Tanácsa a **Dr.** **ügyvéd** (KASZ: ; iroda: szám alatt) fegyelmi ügyében a Debreceni Ügyvédi Kamara III. sz. Fegyelmi Tanácsa 2018. szeptember 10. napján kelt P.42/2016. számú fegyelmi eljárásban hozott határozata ellen eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés folytán 2019. május 28. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta:

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a Debreceni Ügyvédi Kamara 2018. szeptember 10. napján kelt P.42/2016. számú fegyelmi eljárásban hozott elsőfokú határozatát helybenhagyja.

Kötelezi az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Debreceni Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000.-Ft, azaz ötvenezer forint másodfokú eljárási költséget.

A másodfokú fegyelmi eljárás átalányköltségét a Debreceni Ügyvédi Kamara a jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költséget megfizetésére előírt határidő leteltét követő 15 (tizenöt) napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

A határozat jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd, a képviselője és az országos fegyelmi főbiztos közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint kell a országos fegyelmi bizottság ellen előterjeszteni.

Indokolás

I. Eljárás alávont ügyvéd adatai

[1] Dr, (Irodájának székhelye: .)

[2] Ügyvédi tevékenységének kezdete . Vele szemben 2008-ban megrovás fegyelmi büntetés került kiszabásra.

II. Tényállás

[3] 2016. június 10-én kelt M S panaszos beadványa, amelynek mellékletét képezi a 2015. november 17-én kelt, pártfogó ügyvédet kirendelő kormányhivatali határozat, a panaszos által 2016. június 2-án tett feljelentés jegyzőkönyve, továbbá a panaszos 2016. június 6-i bíróságra beadott indítványa.

[4] A panaszos szerint az ügyvéd nem megfelelően képviselte őt egy bírósági perújítás során, nem értesítette őt az ítéletről és azt nem fellebbezte meg, ezért ebből adódóan nagy kára keletkezett. Azt kérte

az ügyvédi kamarától, hogy ha a törvény engedi, tegyék semmissé a mulasztást, hogy újra tudjon fellebbezni.

[5] 2013. november 17-től a panaszolt ügyvéd kirendelt pártfogó ügyvédként látta el a panaszos, M S képviselőjét a Járásbíróságon . számon perújítás iránt folyamatban volt perben, amelynek során egy alkalommal (az ítélet meghozatalakor) jelent meg a tárgyaláson. Az bíróság az első tárgyalást 2015. március 4-én tartotta, ezt követően — a kirendelésig — még 3 tárgyalási napot tartottak, majd az ítélethirdetésig még egy újabb tárgyalási napot, amelyen a pártfogó ügyvéd nem jelent meg, a Járásbíróság 2016. március 23-án hozott ítéletet.

[6] Az ítélet meghozatalát követően a panaszolt ügyvéd az ítélet ellen a fellebbezést nem nyújtotta be, annak ellenére, hogy a bírósági eljárásban a panaszos fellebbezési akaratát jelezte. Panaszos szerint az ítélet meghozatalát követően megállapodtak, hogy amikor megjön a bíróságtól az ügyben az aktuális „végzés,” akkor a panaszolt ügyvéd értesíti a panaszost és elkészíti a fellebbezést. Panaszolt ügyvéd szerint az ítélethirdetés után a panaszos szóban valóban jelezte, hogy az ítéletbe nem akar belenyugodni, azt megakarja fellebbezni. Ekkor közölte vele, hogy ő a maga részéről egyetlen érvet sem tud felhozni ahhoz, hogy fellebbezni tudjanak. Amennyiben fellebbezni akar a panaszos, azt maga is megteheti személyesen vagy pedig másik ügyvédet kell keresnie. Abban állapodtak meg, hogy ha megérkezik hozzá az ítélet írásos változata, akkor erről, az eddigi gyakorlatnak megfelelően, telefonon értesíti.

[7] A panaszos 2016. április közepén személyesen, irodájában kívánta felkeresni a panaszolt ügyvédet, akivel az utcán találkozott és a panaszos kérdésére azt közölte, hogy nem jött még semmi a bíróságtól, mert időbe kerül és sokára fog megjönni az ítélet. Ezután a mobil telefonján és a vezetékes hívószámán is kereste az ügyvédet, majd utoljára 2016. április 30-án kereste meg a panaszolt ügyvédet az irodájában és akkor azt mondta a panaszolt ügyvéd, hogy megjött a bíróságtól a „végzés,” amellyel elutasították a perújítást, és az már jogerőre is emelkedett.

[8] Panaszos ekkor számonkérte a panaszolt ügyvédet, hogy miért nem szólt neki, miért nem fellebbezett, amire azt a választ kapta: mondta neki, hogy nem fogja a fellebbezést elkészíteni. A panaszos közölte a panaszolt ügyvéddel, hogy ez nem így volt, és megkérdezte tőle, hogy miért nem szólt neki erről, mert akkor megbízott volna más ügyvédet, vagy maga fellebbezte volna meg az ítéletet. Erre panaszolt ügyvéd nem tudott választ adni. Ekkor a panaszos azt is közölte vele, hogy fel fogja jelenteni. Ezután kezdte keresgélni a panaszolt ügyvéd a „végzéseket,” de a panaszos otthagya.

[9] Az eljárás során az ügyvéd nem tudta igazolni, hogy a panaszos részére az ítéletet igazolható módon átadta, kiküldte, illetve azt sem tudta bizonyítani, hogy a panaszost időben tájékoztatta az ítélet megérkezéséről.

[10] Az eljárás alá vont ügyvéd az ügyben tartott tárgyaláson elismerte: nem történt írásban olyan felhívás a panaszos részére, hogy megérkezett az ítélet, jöjjön érte, illetve azt is elismerte, hogy postai kézbesítésre sem került sor.

III. Az elsőfokú eljárás

[11] 2016. június 10-én a Ügyvédi Kamara Elnöke a panaszolt ügyvéd részére felhívást küldött.

[12] A panaszolt ügyvéd 2016. június 23-án nyilatkozatot tett, amelynek mellékletét képezi a Járásbíróság . sorszámú ítélete, 6 db. tárgyalási jegyzőkönyv, valamint a Járásbíróság részére megküldött felvásárlási szerződés.

[13] A Magyar Ügyvédi Kamara Elnöksége 2016. szeptember 12-én kelt V/451/2016/kij. számú határozatával a dr. ügyvéd elleni panasz kapcsán az eljárás lefolytatására a Debreceni

Ügyvédi Kamarát jelölte ki, mivel a panaszolt ügyvéd a Bizottságának tagja.

Ügyvédi Kamara Fegyelmi

[14] A Debreceni Ügyvédi Kamara Elnöke 2016. október 14-én az ügy kivizsgálására kijelölte dr. fegyelmi megbízottat és 2016. október 19-én elrendelte az előzetes vizsgálatot.

[15] A fegyelmi megbízott 2017. január 17-én az előzetes vizsgálat határidejének meghosszabbítását indítványozta, amelyet a Debreceni Ügyvédi Kamara Elnöke 2017. január 18-án elrendelt.

[16] A fegyelmi megbízott két alkalommal kért nyilatkozatot a panaszlott ügyvédtől, amelyek közül az utolsó, amely 2017. március 9-én érkezett meg.

[17] A fegyelmi megbízott 2017. április 18-án elkészítette az Összefoglaló jelentését a Kamara Elnöke aznap elrendelte a fegyelmi eljárás lefolytatását.

[18] A fegyelmi megbízott összefoglaló jelentésében 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésének megállapítását indítványozta, mivel az eljárás alá vont ügyvéd az ítéletet nem továbbította a panaszos részére, ezzel megakadályozta azt, hogy ellene határidőben fellebbezni tudjon. Álláspontja szerint az ügyvéd megsértette az ügyvédi törvény 1.§-át, az Ütv. 3.§. (2) bekezdését, valamint az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III.22.) MÜK szabályzat (az Etikai Kódex) 3/1. 3/2. és 12/3. pontjait.

[19] A Debreceni Ügyvédi Kamara III. sz. Fegyelmi Tanácsa Dr. _____ ügyvéd ellen M _____ S _____ panaszára indult, P 42/2016. számú eljárásban a 2018. szeptember 10. napján megtartott nem nyilvános tárgyaláson zárt ülésen hozott elsőfokú határozatában megállapította, hogy dr. _____ vétkes 1 (egy) rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetésében, ezért 60.000.- Ft, azaz (hatvanezer forint) pénzbírság fegyelmi büntetéssel sújtotta, valamint 60.000.-Ft. (azaz hatvanezer forint) eljárási költség megfizetésére kötelezte.

[20] A Fegyelmi Tanács az indokolásban megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd azzal a mulasztásával, hogy nem adta át a panaszosnak az ítéletet, 1 rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósított meg.

Az ügyvéd annak ellenére, hogy tisztában volt azzal a ténnyel, hogy a perújítási eljárás során már megszüntetett, de korábban gondnokság alá helyezett panaszos a perújítási eljárás során hozott elsőfokú ítéletet megkívánja fellebbezni, nem juttatta el azt soron kívül a panaszosnak. Az ítélet meghozatalát követően a panaszolt ügyvéd nem igazolta, hogy a telefonon történő értesítés ténylegesen megtörtént. A panaszolt ügyvéd arra sem tudott nyilatkozni, hogy az ítélet mikor érkezett meg hozzá, pedig annak dátuma az ellene benyújtott fellebbezés időpontja tekintetében jelentőséggel bírt volna a panaszos részére. Nem elfogadható a panaszolt ügyvéd azon nyilatkozata, hogy a kimenő telefonokról a számos mellék miatt nem kérhető híváslista. Ezenfelül, figyelemmel arra a tényre, hogy a panaszosnak 15 nap állt a rendelkezésére az ítélet megfellebbezésére, elvárható lett volna, hogy az ítélet kézhezvételét követően a panaszolt ügyvéd azt haladéktalanul postai úton is megküldje a panaszos részére, különös tekintettel arra, hogy a panaszolt ügyvéd nem kívánt a fellebbezés elkészítésében közreműködni.

A fenti magatartásával az ügyvéd egyrendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, mely magatartással megszegte az Ügyvédi törvény 1. § és 3.§ (2) bekezdésében, valamint az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló szabályzat 3/1, 3/2 és 12/3 pontjában foglalt kötelezettségét.

IV. A fellebbezés

[21] A határozat ellen az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezett. Fellebbezésében előadta, hogy azzal, hogy „nem igazolta, hogy a panaszos telefonon történő értesítése ténylegesen megtörtént, és nem tudott arra nyilatkozni, hogy az ítélet mikor érkezett meg hozzá” a Fegyelmi Bizottság által terhére rótt vádpontok közül egyet sem követte el.

Szerinte ebből a tényből nem lehet azt a következtetést levonni, hogy ő

- az ügyvédi hivatásom gyakorlásával — törvényes eszközökkel és módon - nem segítette volna elő a megbízóm jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését,

- az ügyvédi hivatását nem a legjobb tudása szerint, nem lelkiismeretesen, és nem a jogszabályok megtartásával gyakorolta volna, és tevékenységében nem tanúsított volna az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást, továbbá
- hivatása gyakorlásával - törvényes eszközökkel és módon - nem segítette volna elő a megbízó jogainak érvényesítését és kötelezettségeinek teljesítését, sőt az sem, hogy
- nem került volna el, hogy indokolatlan késedelemmel, a tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön.

A maga részéről – megjegyzését tévesen az Országos Közjegyzői Kamarának címezve - a leghatározottabban visszautasította, és kikérte magának a sérelmezett határozatot hozó fegyelmi bizottság fenti „vérlázító, és minden alapot nélkülöző megállapításait”.

[22] Előadta azt is, hogy a maga részéről tagadja a panaszos vádjait. A postát egyébként hetente egyszer vagy kétszer a lakásához legközelebb eső postahivatalban szokta átvenni, (esetenként 30-40, vagy még több levelet) azután pedig az átvett leveleket még aznap átnézi, illetve feldolgozza. Ennek megfelelően a panaszosnak is az évek hosszú során kialakult, és jól bevált gyakorlat szerint még a levél átvételének napján telefonált, hogy jöhet az ítéletéért.

Álláspontja szerint annak bizonyítása, hogy telefonált-e, vagy sem, nem az ő, hanem az ügyvédi kamara feladata lenne. Kifejtette, hogy a fegyelmi eljárás nem polgári jogias jellegű, hanem sokkal inkább büntető jogias jellegű. A büntetőjog alap elvei szerint viszont nem a vádlottnak kell bizonyítania az ellene felhozott vádak valótlanágát, (azaz a saját ártatlanságát) hanem éppen ellenkezőleg, a vádlottra rá kell bizonyítani a bűnösségét.

Mivel ő tagadja a rágalmat, ezért a panaszos állítását bizonyító, (vagy cáfoló) híváslistát nem neki kellett volna beszerezni, hanem ez a fegyelmi eljárás során a vádat képviselő fegyelmi megbízott feladata lett volna. (Igaz ugyan, hogy egy kívülálló önálló jogi személy híváslistáját nyilván neki sem adták volna ki.)

Ha pedig a fegyelmi megbízottnak nincs bizonyítéka arra, hogy a panaszos vagy a fegyelmi eljárás alá vont ügyvéd mond-e igazat, akkor a fegyelmi bizottság nem tehet olyan megállapítást, amellyel az ügyvédet meghazudtolva a panaszos állítását fogadja el igaznak.

[23] Kitért arra is, hogy alapvetően hibás a sérelmezett határozatot hozó fegyelmi bizottság hozzáállása akkor, ha egy évtizedek óta az ügyfelek megalégedésére, panasz nélkül praktizáló ügyvéddel szemben (aki egyébként maga is tagja a saját kamarája mellett működő fegyelmi bizottságnak) bárki más, (jelenleg egy korábban hasonló okok miatt már gondnokság alá is helyezett panaszos) érdekeit helyezi előtérbe oly módon, hogy határozatával a gondnokolt által bepanaszolt ügyvédet minden valós ok és bizonyíték nélkül, bűnösnek mondja ki a leggyalázatosabb törvénysértések garmadájának elkövetésében.

Indokai alapján az I. fokú döntés megváltoztatását, és a panaszos panaszának elutasítását kéri annak megállapításával, hogy a bepanaszolt ügyvéd az eljárása során egyetlen rá vonatkozó törvényi, vagy etikai előírást sem segett meg.

[24] Az országos fegyelmi megbízott az elsőfokú határozat helybenhagyását indítványozta.

V. A másodfokú fegyelmi tanács álláspontja

[25] Mivel az ügyvéd jogi segítőként (pártfogó ügyvédként) működött, a az eljárása szabályosságának megítélésénél a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény előírásait kell alkalmazni.

A törvény lehetővé teszi, hogy a megbízás teljesítése során a fél által kért vagy a jogi segítségnyújtó szolgálat által engedélyezett okirat vagy beadvány készítése, nyilatkozat megtétele csak a szakmai szabályok megsértésével lehetséges, akkor az ügyvéd megtagadja a jogi segítséget (70. § (1) bekezdés c) pont)

Ugyanakkor a törvény rögzíti ennek az eljárási rendjét is.

A 70. § (2) bekezdés szerint az (1) bekezdés c) pontjában foglalt körülményről a jogi segítő köteles a félnek részletes felvilágosítást adni, s ha ügyében a jogi segítségnyújtás más jogi szolgáltatás útján biztosítható, részére ezt a jogi szolgáltatást nyújtani.

(3) A jogi segítő a közreműködés megtagadásáról - a megtagadás okának megjelölésével - haladéktalanul tájékoztatja a jogi segítségnyújtó szolgálatot, és ezen okirat másolatát a fél kérelmére részére is átadja.

Az ügy iratai között nem volt található ilyen irat, arra az eljárás alá vont ügyvéd sem hivatkozott.

[26] [Hasonló ügyben a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság a Kfv. II.37.612/2011/3. számú döntésben kimondta:

„A Megyei Igazságügyi Hivatal FEJ-361429/2/2009. számú jogerős határozata alapján adott pártfogó ügyvédi meghatalmazás kétséget kizáróan rögzítette, hogy a felperes a Legfelsőbb Bíróság előtt a panaszos által személyesen kezdeményezett felülvizsgálati eljárásban a pártfogó ügyvédi képviselet köteles ellátni. A felperes nem vitatta, hogy a képviselet ellátásához szükséges iratokat átvette, és a 2009. december 2. napján történt személyes megbeszélés alapján az sem volt vitás, hogy a Legfelsőbb Bíróság Pfv. X.21.472/2009/4. számú, a 2009. november 9. napján átvett hiánypótlásban foglaltak szerint 2009. december 9. napjáig a felülvizsgálati kérelem Pp. 272. § (2) bekezdésben írt tartalommal írt történő előterjesztése képezte feladatát. A felperes a panaszostól meghatalmazást kapott e feladat ellátására.

A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati kérelmet a panaszos személyesen már benyújtotta, amely azonban nem felelt meg a Pp. 272. § (2) bekezdésben írt feltételeknek. A Kúria hangsúlyozza, hogy a felperes a végrehajtási ügy áttanulmányozását követően haladéktalanul nem tájékoztatta írásban a panaszost arról, hogy az előzetes megbeszélés alapján a felülvizsgálati kérelem benyújtására vonatkozó megbízástól el kíván térni és a hiánypótlásban foglaltaknak nem kíván eleget tenni, figyelemmel arra, hogy szakmai álláspontja szerint az nem vezetne eredményre.

A felperes megsértette az Etikai Szabályzat 6/9., 3/2. és 12/3. pontjában foglaltakat, mivel az írásbeli tájékoztatás elmulasztásával magatartása arra vezetett, hogy a panaszos ügyvédi kar tevékenységébe vetett bizalma megrendült, mivel a megbeszéltektől az általa megbízott ügyvéd egyoldalúan tért el.”

[27] Mindezekre tekintettel – az indokolást fentiek szerint megváltoztatva – a másodfokú fegyelmi tanács az elsőfokú fegyelmi tanács határozatának érdemi részét helybenhagyta.

A másodfokú fegyelmi tanács hatásköre az Üttv. 136. §-án alapul. A határozatát az Üttv. 138. § (1) bekezdés c.) pontja alapján hozta meg, a költségviselésről szóló döntése a FESZ VII. fejezet előírásain alapul.

A közigazgatási per megindítására az Üttv. 139. § ad lehetőséget.

Budapest, 2019.

Magyar Ügyvédi Kamara OFB 5. számú fegyelmi tanács

A határozat jogerős és 2019. december 6. napján végrehajtható.